

General | Meritxell Almirall | Actualitzat el 28/02/2022 a les 13:00

Com parlar de la guerra a l'escola o a casa

S'està morint gent? Quan acabarà? La guerra pot arribar aquí? Alguns consells per resoldre els dubtes que expressen els més petits

[inicentrareport]Aquests dies hem viscut una barreja d'emocions intenses arran de l'esclat de **la guerra entre Rússia i Ucraïna**. Ràbia, tristesa, impotència i por. Podem haver sentit moments de tot i, és clar, també les nostres criatures...

Perquè enmig d'aquest context bèl·lic hi ha infants al nostre voltant a qui probablement els han arribat imatges d'escenes dantesques i inconnexes o escoltes furtives de diàlegs adults carregats d'angoixa.

Explicar la guerra a les criatures no és senzill, sovint perquè a les mateixes persones adultes ens costa entendre les raons de tanta violència i vivim una batalla interna gestionant les nostres pròpies emocions. Però, tot i això, és molt necessari que en parlem sense tabús.

Apropem-nos a ells, **tenint en compte la seva edat i adaptant el llenguatge** al seu nivell d'enteniment i capacitat de gestionar la informació.

Potser el primer que cal plantejar-nos és si els nostres infants **tenen consciència que hi ha una guerra**. Tot i que sembli evident, hi ha molts menuts que segueixen aliens al conflicte. Probablement, en menors de 8 anys, el fet de que el seu dia a dia no s'hagi vist afectat directament, i si no han escoltat notícies, ni vist a la televisió imatges crues fa que aquesta realitat els resulti llunyana i que la desconeguin.

Aquesta situació ens planteja el primer dubte. **Si no en saben res, com a pares els ho he d'explicar?** Doncs depèn. Hi ha menuts que són especialment sensibles i amb tendència a despertar en ells por i angoixes. Explicar-los la guerra implicarà preguntes en ells. Dubtes pels que potser no tenim la resposta, o bé l'explicació de la realitat és molt angixant.

Com moltes qüestions de criança, la resposta no és senzilla i caldrà posar en una balança que hi guanyo i que implica endinsar-los en aquesta realitat. Si decidim explicar-los-hi, bé perquè ho decidim conscientment o bé perquè han rebut elements externs relacionats amb la guerra, el primer que ens cal, és **ser conscients de com estem nosaltres d'afectats**.

Els nens son com esponges emocionals. Vull dir que part de com processen la informació i com la cataloguen és fruit de **com perceben que la sentim els adults**.

Segur que us ha passat algun cop, ser amb el vostre fill o filla, que comenci a córrer i ensopegui. I de sobte, un silenci en el que es queda congelat, sense plorar i tomba els ulls buscant-nos. A vegades, només **veient la nostra calma s'aixeca** i continua el seu recorregut, però si en trobar-nos en la mirada hi ha esglai i por és gairebé segur que començarà a plorar desconsolat.

Això ens indica que, en aquesta situació típica, **no és tan important el dolor físic, com la percepció que tenim del dolor**. Sabem que la percepció de perill i per tant d'inseguretat, bé donada en gran part per les nostres figures de referència.

Tenint això en compte, **si nosaltres no estem preparats per afrontar la conversa sobre la**

guerra amb calma, potser no som les persones indicades per fer-ho amb els menuts. Tenim moltíssims i cadascun d'ells ocupa una funció.

[GotaVerdaPle] I què els expliquem?

[GotaVerdaBuit] A mesura que son més grans podem explicar més detalls i conceptes polítics però en general cal **ser concrets** i utilitzar un **llenguatge clar i assequible** a la seva edat.

[GotaVerdaBuit] A partir dels 9 o 10 anys pot ser útil utilitzar un globus terraqüi per **ubicar el conflicte** al mapa.

[GotaVerdaBuit] Els podem explicar que hi ha dos països, Rússia i Ucraïna, un al costat de l'altre, que **fa un temps que no s'entenen i que tenen opinions molt diferents**. Rússia vol que Ucraïna deixi de ser un país propi i passi a ser part de Rússia, però Ucraïna no vol. Fa uns dies el Govern rus ha enviat militars a lluitar a Ucraïna per aconseguir-ho.

[GotaVerdaBuit] A vegades, hi ha infants que amb poqueta informació ja en tenen prou o que, fins i tot, no en volen saber més. **Respectem-ho i no insistim** en donar més informació de la que necessiten.

[GotaVerdaBuit] En ocasions, però, després d'una primera conversa es poden generar altres qüestions i dubtes, que caldrà **anar responent** a mesura que els menuts sentin inquietuds.

[GotaVerdaPle] Algunes preguntes habituals...

[GotaVerdaBuit] **La guerra pot arribar aquí?** Hi ha molta gent treballant i esforçant-se perquè això no passi. A casa nostra no estem en guerra.

[GotaVerdaBuit] **S'ha mort gent?** Sí, la guerra és una situació terrible i que provoca molt dolor, tristesa i on moren persones.

[GotaVerdaBuit] **Quan acabarà?** Hi ha molta gent procurant que s'aturi i es solucioni aviat, però encara no ho sabem.

[GotaVerdaBuit] **Què passa amb la gent que viu a Ucraïna i que no sap o vol lluitar?** La majoria de persones estan intentant marxar de les zones de guerra i anant a altres països on no hi ha conflicte i es poden sentir segurs.

I sobretot procurem que **no vegin imatges sense supervisió**. Siguem conscients que la majoria d'informatius no estan pensats per un públic infantil sinó per a l'adult i l'impacte visual d'algunes de les imatges poden ser complexes de processar per ells. [ficontrareport]